

B. Det 19de Aarhundrede.

I. Danmark. *I Danmark* viste den samme Bevægelse sig: Gebyrer have vi før haft ved Arvefald, men først 1792 faa vi en egentlig Afgift af al Kollateral-arv paa 4 pCt., hvortil i 1810 tilføjedes $\frac{1}{2}$ pCt. dels af al Formue, der gaar i Arv — ogsaa i den lige Linie —, og dels af al fast Ejendom, der overdrages fra en Ejer til en anden. Den sidste Afgift er Halvprocentafgiften. Derimod blev ved Loven af Februar 1861 den halve Procent forhøjet, saaledes at den samlede Arveafgift i første Linie samt Forældre er 1 pCt., i anden Linie 4 og i fjernere Slægt 7 pCt. Denne Afgift har siden da bestaaet uden nogen Ændring.

II. Norge. *Norge* hørte jo indtil 1814 sammen med Danmark, og havde derfor baade den i 1792 indførte Afgift af 4 pCt. af al Arv udenfor Børn og Ægtefælle samt den i 1810 indførte halve Procents Afgift af alle Dødsboers Nettobeløb.

Det ny Norge indførte i 1816 en Arveafgift, hvorefter de første 100 Speciedaler vare fri; Arv indtil 500 Daler betalte 1 pCt., Arv over 500 Daler 2 pCt.; dette gjaldt for Børn og Ægtefæller, andre betalte 6 pCt. af hele Arveløbet; 1833 fastsloges Afgiften saaledes, at der betaltes 2 pCt. af Descendenter og 6 pCt. af andre Arvinger; 1839 nedsattes Arveafgiften, idet Børn gik helt fri, medens Kollateralarvinger betalte 4 pCt.; 1880 deltes Kollateralarvingerne i nærmere og fjernere Slægt, de betalte henholdsvis 4 og 6 pCt., hvilke Satser i 1895 forhøjedes til 6 og 8 pCt.; Ægtefæller, Børn og Forældre samt Arv under 400 Kr. vare stadig fri. Arvesatserne bevilges i Norge hvert Aar paa Finansloven, medens derimod selve Arvereglerne ere fastsatte ved særlige Love.

Efter den sidste norske Arvelov af 8. April 1905 betales ikke Arveafgift af Ægtefæller i uskiftet Bo. Værdien af Livrenten sættes efter Nyderens Alder; efterlevende Ægtefælle er fri for Arveskat. Arv under 500 Kr. er skattefri; ogsaa ved Succession i Len og Stamhuse bestemmes Arveafgiften efter Arvingens Alder, saaledes at en ung Lensbesidder betaler fuld Skat, men en Mand, der først overtager Lenet i en sen Alder, kun betaler en Kvotadel af Skatten.

Ved Skattebeslutningen af 1905 ere Satserne sat som følger, idet man alt i 1903 gjorde Børn afgiftspligtige. For Børn betales intet af de første 1,000 Kr.; af de næste 9,000 Kr. betales 1 pCt., af de næste 40,000 2 pCt., af de næste 50,000 Kr. 3 pCt. og af det man arver udover 100,000 Kr. 4 pCt.; Arveladers Forældre betale altid 4 pCt., Søkende 6 pCt. og fjernere Linier 10 pCt.

III. Sverige. *I Sverige* var der i lang Tid Gebyrer, der betaltes ved Inventarieoptagelser i Dødsboer først til Kronen og dernæst til Kommunerne; i 1698 indførtes den saakaldte Fattigprocent, der opkræves med $\frac{1}{8}$ pCt. af et Dødsbos Bruttobeløb. I det 19de Aarhundrede betaltes i Sverige et ringe Arvegebyr lige stort med det Gebyr, der svares ved Overdragelse af fast Ejendom i levende Live; Afgiften svarede ikke af Forældre eller disses Børn eller af offentlige Stiftelser. 1884 ophævedes denne Afgift; derimod vedbleve de gamle Bouptegnings-Afgifter, der svares af alle Boer over 1,000 Kr. med 5 pro mille af Nettoformuen, naar Arven tilfalder Børn, og 6 pro mille, naar Arven tilfalder alle andre; der er desuden nogle mindre Stempelafgifter, der tilfalde Kommunerne.

Anno 1900 ændredes denne Bouptegningsafgift til en Arveafgift, der erlægges som Stempel af Inventariedokumentet og er progressiv. For Arv til Ægtefæller og Livsarvinger betales 5 pro mille af Arv mellem 400—2,000 Kr., 6 pro mille af de følgende 2,000 Kr.; Afgiften stiger, til der betales 15 pro mille af den Arv, der er over 75,000 Kr. For Forældre og Søkende er Arveafgiften højere, stigende fra 5 pro mille til 30 pro mille for Arv over 50,000 Kr., og for fjernere Slægtninge stiger Arveafgiften fra 5 pro mille til 50 pro mille. Man bruger ligesom i det af den danske Finansminister Lassen i 1906 forelagte Forslag ikke den simple Progression, men den saakaldte progressive Ratebeskatning.

IV. England. Englands Arveafgift dateres fra 1694, hvor man indførte et Gebyr af 5 sh., der blev erlagt i Stempelafgift paa alle Dokumenter, hvorefter en af døds Bo overførtes paa hans Arvinger; efterhaanden blev dette Gebyr gradueret i